

Bismilahirr-rrahmanirr-rrahim

Fjalimi mbyllës i Kalifit të V^{të} të Xhematit Islamik
Ahmedia,

Hazret Mirza Masroor Ahmedit

mbajtur në Konferencën vjetore ndërkombëtare në
Islamabad, afër Londrës më

01 Gusht 2004

***Përpjekjet, lutjet dhe
shoqërimi me të devotshmit***

Karakteristika kryesore e xhematit të themeluar nga Allahu është se anëtarët e tij gjithmonë përpiqen të veprojnë sipas urdhrave të Allahut dhe gjithmonë janë në kërkim të rrugëve që ua mundësojnë atyre të fituarit e kënaqësisë së Allahut. Imami i kësaj epoke, të cilit i është dhuruar të kuptuarit e vërtetë të Kuranit të Shenjtë, dhe të haditheve të Resulullahut^{sas}, na ka treguar se cilat janë urdhëresat e Allahut dhe si t'i pasojmë ato, në mënyrë që përfundimi ynë të jetë i mirë.

Me dhembje të thellë u thoshte pasuesve të tij se: "Ju nuk duhet të mendoni se qëllimi i ardhjes në këtë botë janë kënaqësitë e përkohshme, jeta luksoze dhe fitimi i pasurive materiale. Këto gjëra janë vënë para jush vetëm për t'ju testuar dhe për të bërë dallimin midis besimtarit dhe jo-besimtarit". Mesihu i Premtuar më tutje thotë se: "Ata që janë më të pasur duhet të kujdesen për të varfëritë, në mënyrë që ta shkarkojnë detyrimin e tyre ndaj njerëzimit. Besimtari duhet t'i ketë dy gjëra parasysh, e para është adhurimi i Allahut dhe e dyta është simpatia dhe kujdesi ndaj krijesave të Tij. Nëse i zhvillon këto dy kualitete në veten tuaj, atëherë dijeni se e keni arritur qëllimin e jetës suaj dhe përfundimi juaj do të jetë i mirë. Allahu do t'ju llogarisë ndër të dashurit e Tij, dhe pas vdekjes do t'ju bëjë trashëgimtarë të bekimeve të amshueshme.

Në ditët tona djalli e ka bërë aq tërheqës mëkatit sa që duket tepër e vështirë të pasohet rruga e devotshmërisë. Djalli mundohet t'ju shpie në mëkat, ndërsa të zgjedhurit e Allahut në rrugën e devotshmërisë e cila shpie drejt Allahut, deri sa të përjetoni atë moment kur do ta dëgjoni Zotin duke thënë: "Fadkhuli fii ibadi wadkhuli xhenati" – "Bashkohuni me shërbëtorët e Mi të dashur dhe futuni në Parajsën Time".

Mesihu i Premtuar^{ass} na i ka mësuar metodat e arritjes së këtij qëllimi, të cilat do t'i përmend këtu. Shumicën e civateve që i kam zgjedhur për sot, i kam marrë nga fjalimi mbyllës i Jalsa Salanës së vitit 1904. Ai me atë rast tha: "Unë ua kam tërhequr vazhdimisht vërejtjen pasuesve të mi dhe u kam përkujtuar se para nesh kemi një detyrë të madhe që kërkon shumë punë dhe përpjekje në mënyrë që fundi juaj të jetë i mirë. Ka shumë gjëmba në këtë rrugë. Kur njeriu vjen në botë, për një kohë është i pavetëdijshëm ndaj realitetit jetësor. Pastaj moshë e re përcillet gjithashtu me një dozë të madhe verbërie. Uni i tij që e fton nga ligësia, shpesh e mposht dhe e mund. Pastaj vjen koha e pleqërisë kur ai e humbë diturinë që e ka fituar gjatë gjithë jetës dhe kapacitetet e tij dobësohen. Në këtë moshë, disa madje kalojnë edhe në çmenduri. Pra, jeta e njeriut mund të ndahet në këto tri etapa dhe që të tirat kanë vështirësitë e tyre. Pra, mund ta shihni se sa vështirë është ta siguronit një përfundim të mirë për veten tuaj". Këtu Mesihu i Premtuar i ka përmendur tri faza të jetës së njeriut. E para, kur njeriu pas lindjes dhe gjatë fëmijërisë nuk është në gjendje ta bëjë dallimin midis së mirës dhe së keqes, sepse inteligjenca e tij ende nuk është mjaftë e zhvilluar. Pastaj moshë e rinisë, në të cilën zhvillohet ndjenja se ata janë të lirë dhe mund të bëjnë ç'të dëshirojnë. Posaçërisht, këtu në Evropë, adoleshentët mendojnë se ata janë mbi të gjithë dhe mbi gjithçka. Dhe për shkak të kësaj dukurie shqetësuese, qeveritë e Evropës po mundohen të hartojnë ligje për t'i kontrolluar ata. Vetë shoqëria ua dha këtë liri të tepruar dhe i la të dalin jashtë kontrollit deri sa e humbën çdo vlerë morale. Ata e kanë humbur ndjenjën e dallimit në mes të mirës dhe së keqes, në mes të veprës së moralshme dhe të pamoralshme. Kur këto shprehi piqen, është gati e pamundshme të ndryshohet diçka më vonë, përveç nëse Allahu tregon mëshirë. Pasi që edhe fëmijët tanë jetojnë në të njëjtën shoqëri, ekziston rreziku që disa prej tyre të ndikohen negativisht dhe të bien në këtë vërshim ligësie dhe raste të tilla ka pasur. Kjo nuk ndodh vetëm me adoleshentët, por madje edhe të martuarit bien në karthën e këtyre ligësive dhe në vend që t'i përmbushin obligimet e tyre ndaj familjeve të tyre,

ata jepen pas pijes dhe bixhozit. Për njerëzit e tillë, Mesihu i Premtuar thotë se ata e kanë humbur qëllimin e jetës së tyre. Të njëjtit pastaj futen në moshën e pleqërisë dhe atëherë edhe po deshën të bëjnë ndonjë gjë të mirë, aftësitë dhe fuqitë e tyre tashmë i kanë lënë.

Pra, në moshën e fëmijërisë dhe të pleqërisë qëllimet e larta të jetës nuk mund të fitohen. Kështu, mbetet vetëm mosha e re për reformimin e vetvetes, dhe nëse kjo moshë nuk shfrytëzohet në mënyrë të drejtë, atëherë, e gjithë jeta është humbur. Nëse dëshironi ta reformoni veten tuaj dhe të llogariteni ndër të dashurit e Allahut dhe nëse dëshironi që edhe fëmijët tuaj të ecin gjurmëve tuaja, atëherë duhet të punoni dhe të përpiqeni para se ta keni arritur moshën e shtyer. Mesihu i Premtuar thotë se është vetëm një periudhë e jetës në mes këtyre dyjave në të cilën mund të arrini diçka, sepse kjo është mosha e fuqive dhe e kapaciteteve. Por në të njëjtën moshë edhe cytjet djallëzore janë gjithashtu shumë prezente në njeriun, dhe djalli ju sulmon nga çdo anë duke ju joshur në mënyra të ndryshme. Ai ua zbukuron mëkatet dhe me këtë dëshiron t'ju fusë nën kontrollin e tij. Por, kjo është e vetmja moshë në të cilën njeriu mund të bëjë diçka për fundin e tij të mirë. Nëse njeriu në këtë moshë nuk bën përpjekje në rrugën e Allahut, e njëjta moshë do ta shpie atë në Xhehenem. Por nëse me kujdes të veçantë dhe me urtësi do ta shfrytëzoni këtë moshë, shpresohet që, me mëshirën e Allahut, përfundimi juaj të jetë i mirë. Pa si që fëmijëria është moshë e injorancës, Allahu nuk do t'ju pyesë shumë për të, siç thotë Ai në Kur'an *"Laa jukalifullahu nafsani il-laa vus'aha"*, që do të thotë se Ai nuk e ngarkon njeriun përtej kapaciteteve të tij. Edhe mosha e vjetër është e ngjashme me fëmijërinë. Njeriu, pra, do të përgjigjet për mendimet dhe veprat që i ka bërë në moshë të re. Nëse ka bërë vepra të mira në moshë të re, edhe nëse është i dobët në moshë të shtyer, Allahu do të vazhdojë t'i jap shpërblimet e të mirave që i ka bërë kur ka qenë i ri.

Me moshën e rinisë nënkuptohet mosha prej 15 deri në 50 vjeç, e më së shumti mund të shtyhet deri në moshën 60 vjeçare. Edhe sipas rregullave të punësimit, njeriu mund të pranohet në punë deri në moshën 60 vjeçare dhe pastaj duhet të pensionohet.

Mesihu i Premtuar na ka dhënë mësim se si ta shfrytëzojmë në maksimum rininë tonë. Ai ka thënë: "Nuk ka dyshim se kjo periudhë e rinisë është ajo periudhë kur djalli është shumë aktiv dhe mundohet t'ju kontrollojë, por kjo është gjithashtu edhe mosha më e mirë për të bërë vepra të veshme. Kurani i shenjtë thotë se Hazret Jusufi thoshte: *"Unë nuk mund ta shpëtoj vetën time nga mëkati, nëse Allahu nuk tregon mëshirë ndaj meje"*. Kjo tregon se për ta shpëtuar veten nga këto cytje te epshet e ulëta, nuk janë të mjaftueshme vetëm përpjekjet tuaja, por duhet të mbështeteni në lutje gjithashtu. Sepse asgjë nuk mund të arrijë njeriu përderisa të mos zbresë mëshira e Allahut. Në fakt gjithçka e mirë vjen prej Allahut dhe nëse dikush e ka pastruar veten, e ka pastruar vetëm me ndihmën e Allahut.

Cilat janë ato metoda, me pasimin e të cilave njeriu mund të bëhet i virtytshëm? Sipas Mesihut të Premtuar ato janë tri: e para janë përpjekjet. Ai thotë: "Është më se e domosdoshme për pasuesit e mi, të cilët Allahu i ka zgjedhur si model për të tjerët, që t'u rrinë larg zakoneve dhe traditave të këqija dhe të ecin të paluhatshëm në rrugën e devotshmërisë dhe të mos i lënë dy gurë bashkë deri sa të kurorëzohen me sukses. Mbani mend se përpjekjet dhe hartimi i planeve janë gjithashtu adhurim dhe nuk duhet t'i konsideroni si gjëra të parëndësishme. Nëse dikush nuk bën përpjekje dhe plane për ta shpëtuar veten e tij nga mëkatet dhe ligësitë, kjo do të thotë se ai është i kënaqur me to. Unë u them se nëse dikush, duke qenë në kthetrat e mëkati, bën plane dhe përpjekje për të dalë prej tyre, atëherë, vetja e tij fillon ta qortojë atë dhe sa herë që bënë ndonjë mëkat ai ndjen keqardhje dhe pendohet. Pra,

shfrytëzoheni çdo shans që ta shpëtoni veten tuaj prej mëkateve. Braktisni shprehitë e këqija dhe largohuni prej atyre vendeve dhe shoqërive që mund të ju nxisin në mëkate. Me një fjalë mos leni asgjë pa provuar në rrugën tuaj drejt reformimit dhe mos u largoni nga ajo rrugë.

Metoda e dytë për ta reformuar veten tuaj, janë lutjet. Rruga të cilën Allahu na e ka mësuar për ta arritur dëlirësinë dhe devotshmërinë e vërtetë, është lutja. Ju duhet të luteni sa më shumë që është e mundshme. Allahu Vetë na ka premtuar: *“Ud’uni astagjiblakum”* që do të thotë *“Më thërrisni dhe do t’ju përgjigjem”*. Lutjet janë ato nëpër të cilat myslimani duhet të udhëtojë. Popujve të tjerë nuk u është përkujtuar kjo metodë, e as që mund të ketë ndonjë efekt në ta, sepse është Islami ai i cili e ka këtë krenari dhe se vetëm myslimanëve u është dhënë kjo metodë për ta arritur Zotin. Mesihu i Premtuar më tutje thotë:

“Si duhet të kryhet namazi dhe si duhet të bëhen lutjet? Lutjet nuk janë vetëm fjalë papagalli të mësuara përmendësh. Lutja e vërtetë është ajo, që kur shpirti i njeriut, i mbushur me frikën e Allahut, përulet thellë dhe duke përjetuar një lloj vdekjeje, shkon te pragu i Allahut dhe në atë gjendje kërkon falje nga i Gjithëfuqishmi. Kur të arrini në këtë gjendje, dera e pranimit të lutjeve është e hapur për ju. Në këtë moment adhuruesi zhytet në ekzistencën e Allahut. Kur të luteni në këtë gjendje, në zemrën tuaj nuk do të mbetet asgjë pos Allahut dhe lakmia e botës materiale dhe epshet zhduken”.

Mesihu i Premtuar më tutje thotë.

“Është fatkeqësi që njerëzit janë plotësisht injorantë rreth domethënies së vërtetë të lutjeve, dhe kjo është arsyeja pse shumë prej tyre e mohojnë fuqinë e lutjeve. Njëra nga arsyet është se ata thonë se çka është e shkruar do të ndodhë, pra pse të lutemi kot. Ky është në të vërtetë vetëm një justifikim nga ana e tyre. Nëse ata me të vërtetë besojnë se gjithçka që do të ndodhë është e paracaktuar, atëherë pse vrapojnë nëpër doktorë kur sëmuren. Janë po të njëjtit njerëz që gjithashtu bëjnë përpjekje për fitimin e të mirave materiale. Nëse gjithçka është e paradestinuuar, atëherë përse mundohen t’i shërojnë sëmundjet e tyre dhe të grumbullojnë pasuri. Ata që e mohojnë fuqinë e lutjeve thonë se Allahu ka paracaktuar se çka do të ndodhë që më parë, pra nuk duhet ta mundoni veten shumë me lutje. Pohimet e tilla tregojnë injorancë dhe asgjë tjetër.

Cilat janë etiketat dhe mënyrat e lutjeve? Shumë njerëz, gjatë lutjeve të tyre, nuk e arrijnë atë pikë kur lutja bëhet efektive dhe para kohe lodhen dhe e ndërkrejnë atë, e pastaj vijnë në përfundim se lutjet janë joefektive. Është gabim i tyre. A mund të ngopet i urituri vetëm me një trohë buke? Natyrisht se jo. A mund ta shuaj etjen i eturi vetëm me një pikë ujë? Jo, përderisa nuk ka ujë të mjaftueshëm. Pra, nuk duhet të ndaleni shpejt kur jeni duke u lutur, por duhet të vazhdoni derisa lutja të arrijë efektin e vet. Ata që lodhen shpejtë dhe dëshpërohen, janë të privuar nga bekimet e lutjeve. Unë ju them se lutjet janë shumë efektive, dhe nga përvoja ime personale ju siguroj se ky është një realitet dhe diçka e imagjinuar. Gjërat e pamundshme, Allahu i zgjidh përmes lutjeve. Përmes tyre sëmundjet tuaja largohen, intrigat e armiqve dështojnë. Çka ka në botë që nuk mund të arrihet përmes lutjeve? Ato e pastrojnë njeriun dhe i dhurojnë atij një besim të gjallë në Krijuesin e tij dhe e çlirojnë atë nga robëria e mëkatit si dhe e bëjnë të paluhatshëm në vepra të virtytshme. S’ka më fatmirë se ai i cili ka besim në lutje sepse do t’i shohë mrekullitë e Allahut. Allahu na e ka mësuar lutjen pa të cilën njeriu s’mund të arrij asgjë. *Elahmdulilahi rabbil’alemiin, errahmani rrahim, maliki jaumidin*. Në këtë lutje, katër atributet e Allahut, që janë bazë e attributeve të tjera, janë përmendur. *Rabulalemin* do të thotë se Ai e mban në jetë çdo grimcë të universit. *Alem* do të thotë atë që e njeh. Pra, kjo tregon se nuk ka asgjë në botë për të cilën Allahu nuk përkujdeset dhe që nuk e mban në këmbë, qofshin këta shpirta apo materje. Ai e rrit, zhvillon dhe përkujdeset për çdo

gjë. Trupin e zhvillon dhe mendjes i jep mençurinë. Ai ju dhuron juve të gjitha gjërat e nevojshme që para lindjes suaj, si diellin, hënën, ajrin, etj. Kjo do të thotë se ai është *Rrahman*. *Rrahim* do të thotë se Ai nuk i lë përpjekjet tuaja të shkojnë kot, por i shpërblen ato. *Maaliki jaumid-din - Zot i ditës së gjykimit*. Kjo do të thotë se Ai është i cili ju shpërblen dhe kërkon llogari prej jush. Pas pohimit të këtyre attributeve dhe pas besimit në to, shpirti i njeriut automatikisht lëvizet dhe anohet nga lutja dhe thotë: *Ihdine siratal mustakim - Udhëhiqna rrugës së drejtë*

Për t'i parë manifestimet e madhështisë së Allahut dhe të mëshirës së Tij, lutjet janë të domosdoshme, prandaj ju gjithmonë duhet të jeni të angazhuar në to dhe kurrë nuk duhet të lodheni. Për pastrimin e shpirtit dhe për të pasur një përfundim të mirë dhe për t'u mbushur me fuqitë e nevojshme që u mundësojnë të bëni vepra të mira, lutjet janë të domosdoshme. Sa më e fortë të bëhet mbështetja në Allahun dhe besimi në Të, dhe sa më të palodhshëm që të bëheni në lutjet tuaja, aq më të mëdha do të jenë rezultatet. Të gjitha vështirësitë tuaja do të largohen dhe ju do të arrini standardet më të larta të devotshmërisë. Përderisa Allahu nuk e pastron dikë, askush s'mund ta pastroj atë. Njeriu nuk mund t'i mposhtë pasionet dhe dëshirat e botës materiale pa ndihmën dhe mëshirën e Allahut. Ajo çka e tërheq mëshirën dhe ndihmën e Allahut është lutja.

Mesihu i Premtuar thotë se pasuesit e mi kurrë nuk guxojnë të lodhen prej lutjeve, sepse lutja është një argument i fuqishëm për ekzistencën e Allahut. Kur'ani thotë: "Va idha sa'alaka ibadiani, fa ini karibum uxhibu davati idhada'an" - "Kur shërbëtorët e Mi të pyesin për Mua, thuaju se Unë jam afër dhe kur më thërrasin, Unë u përgjigjem thirrjeve të tyre". Nganjëherë kjo përgjigje prej Allahut është përmes ëndrrave, vizioneve ose revelatave. Përmes lutjeve njeriu e sheh demonstrimin e fuqive të Allahut dhe e sheh se Ai është aq i fuqishëm sa që mund t'i largojë të gjitha vështirësitë. Në fakt, lutja është një thesar i paçmueshëm për të cilën Kurani i Shenjtë na përkujton vazhdimisht dhe na nxit të lutemi dhe shpalos historitë e të parëve të devotshëm që kanë gjetur shpëtimin përmes lutjeve. Në fakt suksesi i çdo profeti është vetëm përmes lutjeve. S'ka gjë më të mirë se lutja. Prandaj, ju duhet vazhdimisht të jeni të angazhuar në lutje që të përjetoni një ndryshim radikal në ju. Në këtë mënyrë përfundimi juaj do të jetë i mirë.

Mjeti i tretë për të qenë i suksesshëm në jetë është të shoqëruarit me të devotshmit. Njerëzit e Zotit ushtrojnë një ndikim të madh tek të tjerët. Singeriteti i tyre ndikon në ta dhe u jep fuqi t'i luftojnë dobësitë e tyre. Kalifi thotë se, unë kam folur gjerë e gjatë rreth kësaj teme në njërën nga fjalimet e mia të mëparshme. Edhe tubimi i sotëm është gjithashtu një shoqërim me të devotshmit. Allahu i mundësoftë çdo të pranishmi të përfitojë nga ky tubim. Këto, pra janë ato tri mjete të cilat ju mbrojnë nga sulmet e djallit dhe ju japin fuqi të ecni në rrugën e mirësisë. Nëse dikush nuk përfiton nga këto mjete, është rrezik që djalli ta sulmojë dhe ta largojë nga besimi. Pra, ndaj, është më se e domosdoshme që patundshëm t'i hidhni hapat tuaj në këtë rrugë që të mbroheni nga ndikimet djallëzore. Secili që nuk kërkon ndihmë me këto tri mjete, kam frikë se do të dëmtohet.

Mesihu i Premtuar thotë se pasuesit e mi kurrë nuk duhet të lodhen duke u lutur, sepse lutja dhe pranimi i saj është një argument i pazëvendësueshëm për ekzistencën e Allahut. Allahu në Kuranin e Shenjtë thotë: "Va idha sa'alaka ibadianii fa inni karibum, uxhibu davati idha da'an", se kur të pyesin shërbëtorët e mi për mua se ku Jam, thuaju se Unë jam afër dhe i përgjigjem thirrësit. Mesihu i Premtuar thotë se për përparimin tuaj shpirtëror, tri metoda janë të domosdoshme të cilat duhet të pasohen.

E para është që të bëni përpjekje për t'u larguar nga mëkatet. Posaçërisht në të shoqërinë e ditëve tona ku jemi të rrethuar nga mijëra ligësi që janë prezente në çdo qytet, në çdo shkollë dhe kolegji, në vendet tuaja të punës e ku jo? Në fakt nuk ka mbetur asnjë vend në botë për të cilin mund të thuhet se aty është njeriu i sigurt nga ligësitë. Edhe kur njeriu nuk mendon për ligësi apo nuk shkon drejt mëkatit me qëllim, rrethanat në njëfarë mënyre ia imponojnë dhe e nxisin për të bërë ndonjë vepër të keqe. Për shembull, kontakti i pakontrolluar në mes meshkujve dhe femrave si rezultat i të cilit lindin probleme të panumërta. Për parandalimin e këtyre problemeve, Islami mëson që femrat dhe meshkujt e huaj të mos përzihen pa nevojë, në mënyrë që të parandalohen ligësitë e ndryshme.

Gjëja e dytë që ju mban larg mëkateve dhe ligësive dhe ua mundëson një fund të mirë, janë lutjet. Njeriu automatikisht anon nga lutja nëse ka drojë nga Allahu. Mesihu i Premtuar thotë se lutja duhet të jetë e atillë që shpirti shkrihet në drejtim të Allahut. Lutja më e mirë është Namazi. Ai thotë se Namazi është esenca e ibadetit. Pra, jo vetëm të luteni me fjalët tuaja, por lutjet të ofrohen në mënyrën e përshtuar. Ju duhet ta prezantoni veten tuaj pesë herë në ditë para Tij duke iu lutur dhe duke kërkuar ndihmë për ta pastruar veten tuaj.

E treta është të shoqëruarit me njerëzit e devotshëm. Shoqërim me të devotshmit është edhe tubimi i sotëm ku flitet për gjëra të mira, recitohet Kurani dhe diskutohet për kuptimin e ajeteve të tij, flitet për Hadithet e Profetit si dhe për librat e Mesihut të Premtuar. Pra, për ta shpëtuar vetën tuaj nga ligësitë dhe për të përparuar në drejtim të Allahut, duhet që të merrni pjesë në tubime të tilla.

Nuk është e mjaftueshme që vetëm t'u rri larg mëkateve, por duhet edhe të bëni vepra të mira, sepse ky është qëllimi i vërtetë i fesë. Ai që pohon se ka besuar duhet në çdo kohë të jetë vigjilent dhe të pasojë rrugën e drejtë me përpikëri dhe t'i qëndrojë larg çdo ligësie sado e vogël qoftë ajo dhe të bëjë çdo të mirë sado e vogël qoftë ajo.

Në një vend Mesihu i Premtuar thotë se vetëm t'u qëndroni larg mëkateve të mëdha si vjedhja, vrasja, kurvëria, etj. nuk është diçka me të cilën duhet të krenoheni shumë. Grupi i besimtarëve që është përmendur në Kuran janë ata që bëjnë aso vepra të mira me të cilat e kënaqin Allahun. Pra, ata nuk i braktisën vetëm mëkatet, por e ndryshuan stilin e jetës së tyre për ta fituar kënaqësinë e Allahut, i braktisën qejfet e botës dhe u ngritën në aso lartësi shpirtërore sa që e dëgjuan Allahun duke thënë: "Radhi Allahu anhum wa radhu anhu" "Allahu është i kënaqur me ta dhe ata janë të kënaqur me Të".

Pra, mos mendoni se vetëm një gjë është e mjaftueshme për ju. Së pari ju duhet ta pastroni vetën tuaj nga ligësitë e pastaj t'i zëvendësoni ato me diçka të mirë duke u përpjekur të arrini virtytet e larta. Besimtarët e vërtetë janë përmendur në Kuran si "Enamte aleihim" – mbi të cilët Allahu i ka zbritur bekimet e Veta. A i lëshoi Allahu bekimet e Veta vetëm pse ata nuk vodhën apo nuk vranë apo ka diçka më shumë këtu. Enamte aleihim janë ato bekime të larta kur Allahu komunikon me ju. Njeriu mund ta ngreh vetën e tij në atë nivel që Allahu të komunikojë me të, t'i dëgjojë lutjet e tij dhe të flasë me të.

E arritura e profetëve nuk ishte se ata nuk vidhnin, nuk vrisnin e nuk bënë kurvëri, por ata ishin ata që kishin besim të thellë në lutje, dhe përderisa njeriu nuk mund ta arrijë atë shkallë nuk mund të quhet i devotshëm dhe nuk llogaritet ndër ata mbi të cilët Allahu i ka zbritur bekimet e Tij. Në një tjetër vend thotë se janë dy pije me të cilat njeriu mund ta përsosë shpirtin e tij: e para është që t'u largohet epsheve të

ulëta dhe lakmisë së botës materiale. Në arabisht është përdorur fjala "kafuur" që do të thotë se e ndrydh mëkatën me helmin e tij i cili e shkatërron shpirtin e njeriut. Fjala tjetër që është përdorur në arabisht është "zenxhebil" që do të thotë se njeriut i jepet fuqi për të bërë vepra të mira. "Siratal ledhina enamte aleihim, gairil magdhubi aleihim ve ledaal liin". Mesihu i Premtuar thotë se duhet t'i kemi parasysh këto dobësi njerëzore sepse ato janë të rrezikshme dhe shpesh sulmojnë fshehurazi, dhe kur njeriu futet nën kthetrat e tyre, është shumë e vështirë më pas të dalë prej tyre. Edhe pse njerëzit vazhdimisht e recitojnë lutjen "Ihdine siratal mustakim", "Udhëhiqna rrugës së drejtë", në praktikë ata nuk përpqen sinqerisht t'i largojnë mëkatet e tyre të fshehta. Njeriu mund t'i braktisë mëkatet e mëdha, por disa janë aq të vogla dhe të padukshme dhe njihen me vështirësi, dhe nëse vërehen me vonësë, është shumë e vështirë të çrrënjosen më vonë.

Mesihu i Premtuar thotë se këto ligësi të vogla dhe të fshehura e pengojnë njeriun për t'i arritur moralet e larta. Shpesh këto mëkate, në dukje të vogla, krijojnë mendime negative në njeriun, siç është p.sh. mendjemadhësia dhe ai fillon t'i shikojë me përçmim të tjerët. Nëse vetëm për disa ditë e ka kryer namazin rregullisht dhe njerëzit kanë filluar ta lavdërojnë, ai fillon të mendojë se ka arritur diçka. Edhe ata, të cilëve Zoti u ka dhënë pasuri ose dituri, ose që rrjedhin prej një familje a fisi me nam, shpesh i shikojnë të tjerët me përçmim duke e konsideruar veten superior ndaj tyre.

Arroganca dhe mendjemadhësia mund të paraqitet në mënyra të ndryshme. Disa njerëz e shprehin atë në një mënyrë, ndërsa të tjerët në një mënyrë tjetër. Dijetarët krenohen për diturinë e tyre duke i kritikuar të tjerët që sipas tyre dinë më pak dhe mundohen t'i nënçmojnë para të tjerëve. Ata vazhdimisht janë në kërkim të gabimeve të të tjerëve. Sheriati nuk lejon t'u gjeni gabime të tjerëve. Njeriu nuk mund të lirohet nga të meta të tilla pa ndihmën e lutjeve, dhe përderisa nuk jeni liruar nga mëkatet e tilla, shpirti i njeriut nuk mund të përsoset dhe nuk mund t'i shijojë ato bekime që i kanë shijuar ata që e kanë pastruar veten e tyre.

Disa mendojnë se janë të lirë nga këto dobësi. Shumë njerëz që konsiderohen si njerëz të devotshëm dhe shihen duke bërë vepra të mira, kur papritmas përballen me sprovë ose dalin para gjyqit, ata nxjerrin nga goja aso akuza dhe të pavërteta sa që njerëzit habiten se si kanë menduar për ta se janë të devotshëm. Nganjëherë, këtyre të ashtuquajtur njerëz të devotshëm u bie të grinden me dikë, dhe atëherë i dëgjon duke përdorur fjalët më të ndyta në botë. Atëherë e kuptoni, se në fakt ata nuk e paskan arritur pastërtinë e vërtetë shpirtërore. Kjo pastërti shpirtërore nuk mund të arrihet pa bekimet e Allahut. Për t'i tërhequr këto bekime, së pari duhet të bëni përpjekje, pastaj t'i luteni Allahut dhe së treti të shoqëroheni me njerëzit e mirë e të devotshëm.

Pra për të fituar bekimet e Allahut dhe mirësitë e Tij duhet t'i përukeni Atij, t'i bini në sexhde dhe t'i luteni duke kërkuar dijen e Tij dhe kur t'u jepet dija e Tij, vetëm atëherë do ta arrini pastërtinë e vërtetë shpirtërore. Mesihu i Premtuar thotë se në fakt, fëlliqësisë së pasioneve, krenarisë, arrogancës, shtirjes dhe ligësive të tjera nuk mund t'u jepet fund pa e shfaqur Allahu mirësinë e Tij të veçantë dhe nuk mund të digjen këto ligësi e të bëhen hi përderisa njeriu të mos e ketë njohur Allahun. Këto gjëra të ndyta nuk mund të largohen përderisa nuk ke frikë prej Allahut, dhe kur frika e Allahut zbret në zemër, atëherë Allahu do të zbresë bekime dhe mirësi të panumërta mbi ju.

Kush e ndez në zemrën e tij këtë zjarr të dijes Hyjnore, ai do të lirohet nga këto dobësi, dhe duke qenë i madh e konsideron vetën të vogël dhe të pavlerë. Dritën shpirtërore që e ka gjetur, nuk mendon se e ka fituar vetë me përpjekjet e tij, por mendon se kjo është vetëm nga mirësia dhe mëshira e Allahut. Njeriu nuk duhet të

ndjehet krenar as për diturinë e tij, as për pasurinë e as prejardhjen e tij. Kush e pason këtë metodë do ta kuptojë se e tërë drita që e liroi atë nga këto errësira shpirtërore erdhi nga qielli. Syri nuk mund të shohë deri sa të mos ketë dritë nga dielli. Ngjashëm edhe drita e brendshme që e largon errësirën shpirtërore dhe e pastron njeriun duke e mbjell drojën e Allahut në zemrën e tij, vjen nga Qielli. Ju them me të vërtetë se gjithçka e mirë dhe e tërë pastërtia shpirtërore vjen vetëm prej lart nga mirësia e Allahut.

Mesihu i Premtuar e ka përmendur sistemin e Vasijatit dhe ka thënë se dituria e vërtetë dhe e mirëfilltë Hyjnore është që njeriu ta konsiderojë veten e tij inegzistent dhe askushi dhe të bie me përulje të thellë në pragun e Zotit duke kërkuar dritën e diturisë së Tij e cila dritë e shkatërron dhe e djeg unin e njeriut dhe i jep shpirtit të tij një jetë të re e cila e mbush me fuqi për të bërë vepra të mira. Pastaj njeriu e gjen paqen shpirtërore dhe i jep fund arrogancës duke përparuar pa fund në përulësi. Sa më shumë që e konsideron veten e tij 'askushi', aq më shumë do të përparojë shpirtërisht dhe dija Hyjnore do t'i shtohet e forcohet. Ta konsiderosh veten diçka, është arrogancë dhe krenari, dhe kjo është arsyeja pse arroganti i mallkon të tjerët dhe i shikon me përçmim.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s. dëshironte ta ngrehte devotshmërinë e pasuesve të tij lartë e më lartë dhe i nxiste ata të demonstironin bindje të skajshme para Zotit, t'i përulëshin Atij, dhe i mësonte si të fitonin dijen Hyjnore dhe si të ndjenin keqardhje dhe dhembshuri për njerëzimin. Ai thoshte se të gjitha këto po ua them sepse Allahu me krijimin e këtij Xhemati dëshiron që dija e vërtetë Hyjnore, e cila për shumë kohë është zhdukur nga faja e dheut dhe devotshmëria e vërtetë e cila s'mund ta gjendet askund, të rivendoset në botë. Arroganca dhe krenaria kurrë nuk kanë qenë më të përhapura se sot. Ka shumë njerëz që mburren e lavdërohen duke u lavdëruar për "devotshmërinë" e tyre, por të tillët nuk kanë asnjë lidhje me pastërtinë e vërtetë shpirtërore. Të gjitha përpjekjet e tyre janë materiale. Prandaj, adhurimi i tyre është i një kategorie krejtësisht tjetër nga ajo e Profetëve të shenjtë të Allahut. Ata nuk mund t'i pastrojnë zemrat e tyre e as që mund ta fitojnë dritën e vërtetë të dijes Hyjnore. Tani Allahu ka dashur që periudha e profetizmit të rikthehet dhe pastërtia e vërtetë shpirtërore dhe devotshmëria të përhapen edhe një herë në botë. Këtë Ai dëshiron ta bëjë me anë të themelimit të këtij Xhemati. Pra, ju duhet ta përqendroni vëmendjen tuaj në pastrimin e shpirtit tuaj sipas shembullit të Profetit të Shenjtë të Islamit s.a.s.

Janë dy aspekte shumë të rëndësishme të sheriatit që duhet të praktikohen: njëri është detyrimi ndaj Allahut dhe tjetri detyrimi ndaj krijesave të Tij. Detyrimi ndaj Allahut është që të mos i bëni shok Atij dhe t'i shërbeni me përulësi. Detyrimi ndaj krijesave të Tij, e posaçërisht ndaj njerëzimit është që të mos i bëni keq askujt. Janë vetëm dy fjali, të lehta për t'i thënë, por shumë të vështira për t'i praktikuar. Jemi vetëm për një kohë të shkurtër në këtë botë dhe secili do të vdesë një ditë. Varret po thërrasin dhe secili do të futet një ditë në to. Kjo jetë është aq e përkohshme sa që njeriu nuk mund të jetë i sigurt se a do ta hedhë hapin tjetër apo jo.

Duke qenë kështu dhe pasi vdekja qenka e pashmangshme, njeriu inteligjent, pa humbur kohë duhet të përgatitet për vdekjen e tij. Kurani i Shenjtë thotë: "La tamutuna il-la wa anta muslimuun", që do të thotë: "Mos lejoni t'ju arrijë vdekja, përveç si të nënshtruar plotësisht ndaj Allahut". Allahun duhet ta adhuroni dhe t'i shërbeni me përulësi dhe kjo nuk duhet të jetë për hir të ndonjë interesi personal. Madje edhe sikur të mos ekzistonin Xheneti dhe Xhehenemi, ju duhet ta adhuroni Atë me dashuri të çiltër dhe jo për shkak të fitimit të Xhenetit ose nga frika e Xhehenemit.

Mbani mend, gjithashtu se, përderisa nuk luteni edhe për armiqtë tuaj, nuk e keni arritur pastërtinë e plotë të zemrës. Është detyrë e anëtarëve tanë që ta reformojnë veten e tyre dhe të mundohen t'i reformojnë edhe të tjerët. Cila është reforma e vërtetë? Sipas mësimëve të Profetit të Shenjtë, s.a.s. njëra është kryerja e obligimeve ndaj Zotit, që do të thotë ta adhuroni Atë me një adhurim të pastër dhe të veproni sipas urdhrave të Tij, t'ia përçoni botës mesazhin se Allahu është Një dhe s'ka partner dhe t'i thoni botës se nëse dëshironi që ju dhe fëmijët tuaj të mbijetojnë, kthejuni adhurimit të Zotit të vërtetë. Por si mund ta bëni një gjë të tillë nëse zemrat tuaja janë të mbushura me idole dhe nëse veprat tuaja e përgënjeshtrojnë atë që thoni. Ndaj vëllezërve tuaj nuk duhet të jeni arrogantë dhe t'i konsideroni më ulët se veten tuaj. Madje diçka të tillë nuk duhet të mendoni as për armiqtë tuaj. Kurrë të mos lejoni që për shkak të armiqtësisë suaj, t'i privoni ata nga të drejtat e tyre ose të silleni me ta me padrejtësi.

Pastaj Kalifi thotë se gjatë vitit të fundit, në fjalimet e mia kam folur në detaje rreth moraleve themelore, dhe ata që i kanë dëgjuar fjalimet e mia nuk mund të pyesin se cilat janë ato metoda për t'i shërbyer njerëzimit dhe si t'i përmbushim detyrimet ndaj tyre. Ato i kam shpjeguar në detaje sipas mësimëve të Kuranit të Shenjtë dhe të Haditheve të Profetit të Shenjtë, s.a.s.

Allahu na mundësoftë t'i bëjmë këto sakrifica dhe na mundësoftë të jemi nga mesi i atyre mbi të cilët Allahu ka lëshuar bekimet e Tija, përndryshe do të jemi ndër ata që i përsërisin fjalët "udhëhiqna rrugës së drejtë", por thellë në zemrat e tyre thonë se "Natyrisht se nuk mund të jemi ndër ta, në fakt, as që e dëshirojmë një gjë të tillë". Njeriu gjithmonë duhet të mendojë për vdekjen e tij. Nëse mendoni shpesh për vdekjen tuaj, do të mendoni edhe për detyrimet tuaja ndaj Allahut dhe ndaj krijesave të Tij. Në fakt nëse i keni kryer detyrimet tuaja ndaj krijesave të Allahut, i keni kryer edhe ndaj Allahut. Mesihu i Premtuar a.s.s. thotë se secili duhet ta analizojë veten e tij se në ç'masë është duke i kryer detyrimet e tij ndaj njerëzimit dhe sa është përgatitur ai për takimin e tij me Allahun. Në Ditën e Gjykimit Allahu do t'i drejtohet një grupi njerëzish dhe do t'u thotë: "Isha i uritur dhe ju nuk më ushqyet. Isha i etur, nuk më dhatë të pi. Isha i sëmurë dhe nuk më vizituat". Ata do të thonë: "O Zoti ynë! Si është e mundur që Ti të uritesh, etesh e të sëmuresh, kur Ti je Zot i universit?" Allahu do t'u përgjigjet se "Kur filan robi im pati nevojë për këto gjëra, ju nuk ndjetë keqardhje për të. Po t'i kishit ndihmuar atij, do të më kishit ndihmuar Mua."

Ngjashëm do t'i drejtohet një grupi tjetër të cilëve do t'u thotë: Sa mirë që më ushqyet kur isha i uritur, dhe më dhatë të pi kur isha i etur dhe më vizituat kur isha i sëmurë. Ata të habitur do të thonë: Kur e paskemi bërë një gjë të tillë, o Zoti ynë!? Ai do t'u përgjigjet: "Kur ndjetë keqardhje dhe u ndihmuat shërbëtorëve të mi më erdhi sikur të më ndihmonit Mua". Pra, të shfaqni dhembshuri dhe t'u shërbeni krijesave të Allahut është një e arritur e madhe dhe Allahu e do një gjë të tillë pa masë. Kur shërbëtori i ndonjë zotërie shkon te miku i zotërisë së tij dhe ai nuk e trajton mirë atë, a do të jetë i kënaqur zotëria i shërbëtorit me sjelljen e mikut të tij? Sigurisht që jo. Edhe pse ai nuk e ka lënduar shërbëtorin e mikut të tij, por pasi që nuk e ka trajtuar mirë atë, është sikur të mos e kishte trajtuar mirë të zotin e shërbëtorit. Pra edhe Allahut nuk i vjen mirë kur dikush tregohet i pakujdesshëm ndaj krijesave të Tij, sepse ai i do krijesat e Tij. Prandaj secili që tregohet i kujdesshëm dhe i sjellshëm ndaj krijesave të Tij, e fiton kënaqësinë e Allahut. Secili që është i sjellshëm dhe i kujdesshëm ndaj njerëzve, Allahu nuk i lë përpjekjet e tij të shkojnë huq. Por kjo nuk duhet të bëhet vetëm sa për sy e faqe dhe vetëm sa për t'u dukur, sepse këto nuk janë morale Hyjnore, dhe duke qenë të zbrazëta nga sinqeriteti, nuk mund të sjellin asnjë dobi shpirtërore.

Mesihu i Premtuar thotë se kam lexuar në historitë e aulijave ku njëri nga personazhet rrëfente se: "Një herë shiu nuk kishte pushuar për shumë ditë me radhë. E pashë një plak tetëdhjetë vjeçar, që ishte adhures i zjarrit, që po i ushqente disa shpezë mali. Iu afrova dhe i thashë se a shpreson se do të shpërblehesh për këtë vepër të mirë nga Allahu, megjithëse nuk je mysliman? Ai tha: "Natyrisht se do të shpërblehem". Kur shkova në haxh e pashë të njëjtin plak që po i sillej rrotull Qabesë. Më njohu dhe më tha: "Ky është shpërblimi për ushqimin që u dhashë zogjve. Shiko, Allahu më udhëzoi dhe më bëri mysliman".

Transmetohet në një hadith se e pyeti një sahab Profetin e Shenjtë s.a.s. dhe i tha se kur kam qenë jo besimtar, kam dhënë shumë lëmoshë, a do të shpërblehem për to? Profeti i Shenjtë, s.a.s. i tha: "Për shkak të atyre lëmoshave Allahu të ka mundësuar të bëhesh mysliman".

Pra, thotë Hazuri, Allahu nuk e lë asnjë vepër të mirë, sado e vogël qoftë ajo, pa e shpërblyer. Njeriu mund të quhet njeri i moraleve të larta, vetëm nëse ka një pasion të zjarrtë për t'i shërbyer njerëzimit. Mesihu i Premtuar thoshte se mos i përkufizoni shërbimet tuaja vetëm te vëllezërit tuaj mysliman, por shërbejuni të gjithë njerëzve pa marrë parasysh se kush janë ata. Madje edhe atyre që ju lëndojnë dhe janë armiqësor ndaj jush. Sepse vetë fakti që ata sillen me armiqësi ndaj jush pa ndonjë arsye, kërkon keqardhjen tuaj. Duke e parë gjendjen e tij të mjerë, ju duhet të zhvillonit një pasion për ta ndihmuar atë njeri dhe i shtyrë nga i njëjti pasion duhet t'i luteni Allahut për të. Vetëm nëse luteni për të tjerët dhe i përjetoni vuajtjet e tyre, vetëm atëherë mund të thoni se jeni duke vepruar sipas urdhrave të Allahut. Është vepër e pëlqyeshme që ta ktheni të mirën me të mirë, por besimtari i vërtetë nuk mjaftohet vetëm me kaç por shkon më tutje duke i kthyer të mirat e njerëzve me të mira më të mëdha. Duhet ta konsideroni si mirësi nga Allahu që u ka mundësuar t'u bëni mirë të tjerëve dhe kjo është një e arritur e madhe.

Njeriu nuk duhet t'ua përmendë njerëzve të mirat që ua bën, por duhet që çdo të mirë ose shërbim që e bën ta bëjë i shtyrë nga një ndjenjë e natyrshme dashurie, ashtu sikur që i shërben nëna fëmijës së saj, e shtyrë nga një nevojë natyrore dhe që e sakrifikon rehatinë e vetë për rehatinë e fëmijës së saj. Ju duhet t'i ngrehni virtytet tuaja në aso nivel të lartë deri sa ato të bëhen nevoja natyrore dhe përderisa nuk e kanë arritur këtë shkallë natyrore, ato nuk janë përsosur. Mbani mend se Allahu e do mirësinë dhe dëshiron që të silleni mirë ndaj krijesave të Tij. Nëse Allahut do t'i pëlqente ligësia, ai do t'i kishte nxitur njerëzit drejt ligësisë, por Allahu është i pastër nga diçka e tillë. Mesihu i Premtuar^{ass} më tutje thotë se qëllimi i ardhjes sime është për të themeluar një komunitet, anëtarët e të cilit nuk janë të preokupuar me çështjet e botës por brengosen për botën e ardhshme dhe për ditën e gjykimit, që kur të dalin para Allahut, të mos dalim duarthatë.

Mesihu i Premtuar thotë se ekzistojnë tri metoda për përparimin tuaj shpirtëror. E para janë përpjekjet tuaja. Në fakt përpjekjet janë të domosdoshme edhe për fitimin e të mirave materiale të kësaj bote. Edhe studentët duhet të punojnë shumë e të përgatiten mirë para se të futen në ndonjë provim. Pra, edhe për të siguruar një përfundim të mirë dhe për të fituar kënaqësinë e Allahut, përpjekjet janë të domosdoshme. Por nuk duhet të shpresoni se vetëm me përpjekje dhe mundimin tuaj do të mund ta fitoni afërsinë e Allahut. Për këtë, ju gjithashtu duhet ta kërkonit ndihmën e Allahut. Këto shkallë shpirtërore mund t'i arrini vetëm me ndihmën dhe mëshirën e Allahut. Edhe këtu djalli nuk do t'ju lë rehat. Ai do të mundohet t'ju mashtrorë dhe devijojë. Ilaç për këtë është të shoqëruarit me njerëzit e devotshëm të cilët janë të angazhuar në vepra të mira. Ata do t'ju nxisin edhe juve në vepra të tilla dhe në këtë mënyrë ju do t'i ngrehni standardet e virtyteve tuaja dhe do ta fitoni kënaqësinë e Allahut.

Pastaj Mesihu i Premtuar u tha të pranishmëve në atë tubim se ka edhe një metodë e cila do t'ju mundësojë një fund të mirë dhe të suksesshëm. Kjo metodë do t'ju mundësojë të fituarit e kënaqësisë së Allahut dhe do t'ju ndihmojë për ta pastruar shpirtin tuaj dhe për të bërë vepra të mira. Me këtë ju do të jeni gjithashtu në gjendje ta shpërndani fenë e Allahut në botë dhe kjo gjithashtu do t'ju mundësojë t'i kryeni obligimet tuaja ndaj njerëzimit. Ky është sistemi i Vasijat-it. Një derë që u mundëson ta fitoni afërsinë e Allahut është hapur për ju. Bota është e dhënë pas kënaqësive materiale, ndërsa për ata që e preferojnë botën shpirtërore, atyre u është ofruar një mundësi që të fitojnë bekime të panumërta nga Allahut. Ai na ka dhënë lajme të gëzueshme kur e themeloi sistemin e Vasijatit, dhe tha se ky sistem është themeluar për të fituar afërsinë e Allahut dhe nëse dëshironi që Ai t'ju shpërblejë me një shpërblim të veçantë, ju duhet t'i bashkoheni këtij sistemi. Materialistët nuk mendojnë se pse kanë ardhur në këtë botë dhe ku do të shkojnë prej këtu. Si mund t'ua shpjegojmë ne atyre kur Allahu nuk u ka dhënë mundësi t'i kuptojnë këto gjëra. Njeriu duhet t'i japë përparësi besimit dhe botës shpirtërore ndaj botës materiale, por në vend të kësaj ai ditë e natë bën përpjekje për fitime materiale, madje nuk pushon së menduari për to edhe në shtrat kur shkon të flejë. Ai vuan kur humbet diçka nga pasuria e tij. Mbani mend se është mashtrim i madh ta doni botën dhe t'i pasoni epshet tuaja dhe lakminë. Njerëzit e tillë nuk brengosen për të përmbushur obligimet e tyre fetare, nuk mendojnë rreth vdekjes së tyre dhe nuk mundohen për të fituar kënaqësinë e Allahut.

Mesihu i Premtuar^{ass} thotë se ju duhet të merrni pjesë nga Shpirti i Shenjtë duke bërë një ndryshim në veten tuaj. Duke i lënë anash epshet dhe pasionet tuaja të ulëta duhet ta kërkonti kënaqësinë e Allahut. Mos u jepni pas kënaqësive të kësaj bote, sepse ato ju largojnë nga Zoti. Dhembja me të cilën është i kënaqur Allahu është më e mirë se kënaqësia me të cilën Ai është i pakënaqur. Edhe disfata me të cilën Allahu është i kënaqur, është më e mirë se fitorja me të cilën Ai është i pakënaqur. Po të dilni para Allahut me zemër të qëruar, Ai do t'ju ndihmojë në çdo përpjekje tuajën dhe asnjë armik i juaj nuk do të mund të ju bëjë ndonjë të keqe. Si mund ta gjeni Zotin kur nuk jeni të gatshëm t'i braktisni pasionet, nderin, pasurinë dhe jetën tuaj. Po t'i braktisnit këto, atëherë si një foshnje do të mbroheshit në prehrin e Allahut dhe çdo derë e çdo bekimi do të hapej për ju. Por ka pak që janë të këtillë.

Allahu më ka thënë se takva duhet të mbillet në zemrën tënde. S'ka logjikë të pohoni se e doni Allahun, nëse nuk bëni asgjë për Të. Dëgjoni mirë se nuk është i gjallë por i vdekur ai që e përziën botën materiale me atë shpirtërore. Zjarri është shumë afër atij njeriu, qëllimet e të cilit nuk janë të tërat për Zotin, por disa për Zotin dhe disa për botën materiale. Nëse do të përziëni sado pak interesin material me atë shpirtëror, ju do ta vëni vetën tuaj në një situatë të rrezikshme. Në këtë rast do të llogariteni si të ishit krimba toke dhe Allahu nuk do të ju ndihmojë, por do t'ju lë të shkatërroheni siç shkatërrohen krimbat e tokës. Allahu nuk do të jetë me ju por do të jetë i kënaqur me shkatërrimin tuaj.

Por, nëse do ta shkatërroni unin tuaj, Allahu do të jetë me ju dhe vendi ku jetoni do të jetë i mbushur plot me bekime. Mëshira e Allahut do të zbresë edhe mbi muret e shtëpisë ku ju jetoni. Madje edhe ai qytet në të cilin jeton një njeri i tillë do të mbushet me bekime. Nëse jeta dhe vdekja juaj dhe të gjitha dëshirat dhe pasionet tuaja do të jenë vetëm për Allahun dhe në çdo vështirësi nuk do t'i shkëputni lidhjet me Të, por do të marshoni përpara, unë u garantoj se në atë rast ju do të jeni popull i zgjedhur i Allahut. Ju gjithashtu jeni njerëz si unë dhe i njëjti Zot është edhe Zoti juaj, pra mos i leni aftësitë tuaja të mira të shkojnë dëm. Nëse do t'i shërbeni Allahut me përpjekje, unë ju them se nën sistemin e Vasijatit ju do të bëheni populli i zgjedhur i

Allahut. Por jo vetëm ta pohoni Njëshmërinë e Tij me maje të gjuhës, porse ta dëshmoni në praktikë në mënyrë që Allahu të shfaqet në ju. Tregoni simpati ndaj krijesave të Allahut dhe adhurojeni Allahun dhe bëjini mirë çdo kujt në mënyrë që të pranoheni nga Allahu.

Futeni gishtin në det dhe nxirreni, dhe shikoni se sa ujë është ngjitur në të dhe mbani mend se bota nuk ka as kaç vlerë krahasuar me jetën shpirtërore. Pra, shikoni se a jeni duke e pasuar botën materiale apo jeni duke i kushtuar vëmendje qëllimit të vërtetë të jetës suaj. Mbani mend se vetëm nëse e keni fituar kënaqësinë e Allahut, vetëm atëherë keni siguruar një përfundimin të mirë për veten tuaj.

Mesihu i Premtuar thotë më tutje se "Allahu më ka urdhëruar që t'i informoj pasuesit e mi, të cilët sinqerisht kanë besuar dhe në qëllimet e të cilëve nuk ka interesa materiale, se të tillët janë populli i zgjedhur i Allahut". Ata që i kanë dëgjuar fjalët e Mesihut të Premtuar dhe duke i ditur mirë dëshirat e tij, nuk i pasojnë ato, janë hipokritë, sepse veprojnë në kundërshtim me atë që thonë. Ndërsa ata që i binden dhe i pasojnë urdhrat e tij, janë në fakt duke ecur kësaj rruge me sinqeritet dhe janë gjithmonë të gatshëm të sakrifikojnë gjithçka në kërkim të kënaqësisë së Allahut. Në të njëjtin pamflet ai thotë për anëtarët e sinqertë të Xhematit se këta janë trashëgimtarët e Xhenetit.

Më 1905, Mesihu i Premtuar e shkroi pamfletin në fjalë "Al-Vasijat" në të cilin tha se arsyeja e parë që më shtyri ta shkruaj këtë pamflet është se Allahu më ka lajmëruar se vdekja më është afuar dhe arsyeja e dytë është se sistemi i kalifatit do të fillojë pas vdekjes sime dhe puna do të vazhdojë edhe pas meje, dhe se njerëz të sinqertë do të vazhdojnë të lindin në xhematin tonë që do të arrijnë shkallë të larta shpirtërore dhe do të dallohen me sakrificat e tyre në rrugën e Allahut. Për shkak të përpjekjeve të tyre Allahu i ka deklaruar ata si trashëgimtar të parajsës. Për ta do të ketë një varrezë të veçantë ku do të varrosen dhe kjo do të quhet "Bahishti Makbara".

Përmes këtij sistemi, me sakrificat tuaja do ta fitoni afërsinë e Allahut dhe me kontributet e mbledhura do t'i lehtësoni vuajtjet e njerëzve në botë duke i ndihmuar ata.

Prandaj, thotë Kalifi, çdo ahmedian duhet t'i bashkohet këtij sistemi të bekuar. Disa thonë se zhvillimi jonë shpirtëror ende nuk e ka arritur atë nivel që të mund t'i përmbushim kërkesat e parashtruara. Por duhet ta dini se ky sistem është gjithashtu një sistem reformues, dhe nëse i bashkoheni me sinqeritet duke u munduar ta pastroni veten tuaj, atëherë me bekimet e bashkimit në këtë sistem, udhëtimi shpirtëror i viteve mund të bëhet brenda ditëve dhe orëve. Prandaj për pastrimin e tyre shpirtëror anëtarët duhet t'i bashkoheni sistemit të Vasijatit. Mesihu i Premtuar a.s. ka bërë lutje të veçanta për ta, pra pse të mos përfitoni edhe ju nga bekimet e atyre lutjeve.

Më 1905, Allahu e informoi Mesihun e Premtuar se vdekja i ishte afuar. Ai më tutje rrëfen se "Zoti ma tregoi në vizion vendin e varrit tim. Pashë një engjëll që po e maste atë vend i cili më tha se ky është vendi i varrit tënd. Ishte prej argjendi. Aty ishte gjithashtu edhe një truall i tërë që quhej "Bahishti Makbara" dhe engjëlli më tha se këtu do të varrosen trashëgimtarët e Parajsës. Unë pastaj iu luta Allahut që ta bekojë këtë truall, për ata që i kanë dhënë përparësi fesë mbi botën dhe kanë treguar një dashuri të thellë për Allahun, dhe ashtu sikur sahabët e Profetit të Shenjtë s.a.s., kanë qenë modele të sinqeritetit dhe vendosshmërisë. Unë u luta edhe një herë "O Allah! Le të jetë ky vend vetëm i atyre pasuesve të mi të cilët janë bërë krejtësisht të Tu dhe i janë dedikuar krejtësisht çështjes së fesë pa ndonjë interes personal. Amin, ja Rabbul'alemin!" Ai pastaj thotë se u luta edhe për të tretën herë: "O Zoti im i Gjithëfuqishëm, që je falës dhe mëshirues, le të varrosen këtu vetëm ata njerëz që

kanë besim ta paluhatsëm në të zgjedhurin Tënd dhe janë të lirë nga dyfytësia dhe dyshimet dhe janë të bindur dhe i shërbejnë çështjes së fesë me vetëmohim. Ata të cilët në rrugën Tënde e kanë sakrifikuar jetën e tyre dhe e kanë shkrirë veten e tyre krejtësisht në dashurinë Tënde dhe janë besnik ndaj të zgjedhurit Tënd si dhe kanë dashuri në zemrat e tyre për të. Amin ja Rabbul'alemin!"

Mesihu i Premtuar thotë se më janë dhënë lajme të gëzueshme rreth kësaj varreze. Allahu më ka njoftuar se këta janë banorë të Parajsës dhe të gjitha llojet e mirësive dhe bekimeve janë zbritur mbi këtë varrezë dhe nuk ka mirësi dhe bekime që nuk janë zbritur mbi të. Allahu gjithashtu më tha se vetëm të sinqertët dhe të devotshmit do të varrosen aty, të cilët do t'i përmbushin kushtet e caktuara. Ato kushte janë që secili që dëshiron të pushojë në këtë varrezë, duhet të jetë i përkushtuar për shpërndarjen e fesë së vërtetë të Allahut. E dyta është se vetëm ata do të varrosen këtu që do ta lënë amanet që pas vdekjes së tyre një e dhjeta e pasurisë së tyre do lihet për përhapjen e Islamit. Secili, natyrisht është i lirë të kontribuojë më shumë nëse dëshiron, por jo më pak se një e dhjeta. Atëherë, ne shpresojmë se do të kemi mjaft para për përhapjen e Islamit. Nuk mund t'ua tregojmë të gjitha harxhimet që janë të nevojshme për shpërndarjen e mesazhit, por të gjitha ato punë do të bëhen me këto kontribute. Mos mendoni se këto janë gjëra të paarritshme. Ky është qëllimi i Zotit të Gjithëfuqishëm, Sovran i qiejve dhe i tokës. E treta është që edhe ai që nuk ka pasuri por që është i devotshëm dhe i pastër nga idhujtaria dhe është mysliman i vërtetë do të varroset këtu.

Kalifi pastaj tha se, në vitin 2005 njëqind vite do të kalojnë prej themelimit të këtij sistemi. Mesihu i Premtuar në shumë raste ka thënë se njerëz të tillë sigurisht do të ketë gjithmonë në këtë Xhematë të cilët do të dallohen në sakrifica financiare dhe do të arrijnë shkallë të larta shpirtërore. Anëtarët duhet t'i bashkohen më me entuziazëm këtij sistemi të bekuar. E pashë të arsyeshme që të sjell para jush disa statistika, në mënyrë që edhe ju të brengoseni. Sot, pas 99 vitesh, 38 mijë anëtarë të Xhematit i janë bashkuar këtij sistemi. Vitin e ardhshëm do të mbushen 100 vite dhe është dëshira ime që këtë vit të mundoheni ta pastroni veten tuaj dhe të bëheni pjesë e këtij sistemi të bekuar në mënyrë që të kemi 15 mijë pjesëtarë të rinj, dhe vitin e ardhshëm numri të arrij 50 mijë. Unë gjithashtu kam një dëshirë që në vitin 2008 kur do të festojmë njëqind vjetorin e kalifatit, në çdo vend të botës, së paku 50% e atyre që kanë rroga të jenë bashkuar këtij sistemi të bekuar. Kjo sakrificë do të jetë në shenjë falënderimi ndaj Allahut me rastin e festimit të 100 vjetorit të kalifatit. Pjesëtarë të këtij sistemi duhet të bëhen ata anëtarë që janë në moshë të re. Ndërsa ata që i kanë arritur të shtatëdhjetat dhe janë në buzë të varrit, për ta është tepër vonë të ofrojnë sakrifica të tilla. Shpresoj se të rinjtë dhe të rejtat do të përpiqen dhe do të bëhen pjesë e këtij sistemi. Gratë duhet t'i nxisin burrat dhe fëmijët e tyre për të marrë pjesë në këtë sistem të bekuar. Para 60 viteve, Kalifi i dytë e mbajti një fjalim rreth rendit të ri shoqëror në botë dhe tha se mbani mend se të gjitha këto slogane që ngrehen për rendin e ri botëror, të gjitha janë bosh dhe të rreme. I vetmi rend i ri botëror i cili do t'i shërbejë njerëzimit dhe do t'i sjellë paqe atij, është sistemi i Vasijatit të cilin Mesihu i Premtuar e ka themeluar. Dhe ata që nuk i kushtojnë vëmendje të plotë kësaj çështjeje, duhet ta dinë se me themelimin e këtij sistemi Allahu dëshiron ta bëjë një dallim në mes besimtarëve të vërtetë dhe hipokritëve. Mesihu i Premtuar ka thënë: "Allahu në Kuranin e Shenjtë thotë: "A mendojnë njerëzit se do lihen rehat vetëm se kanë deklaruar se kanë besuar dhe nuk do të sprovohen?" Ky test në fakt mezi mund të llogaritet si test, krahasuar me sprovat e sahabëve të Profetit të Shenjtë s.a.s. të cilët ishin testuar me luftë ku flijonin jetët e tyre në rrugën e Allahut. Mbani mend se ditë të vështira janë duke ardhur. Do të ketë dridhje të forta që do ta shkundin tokën. Ata që para se ta shohin këtë dënim, kanë marrë masa dhe kanë vepruar sipas mësimëve të mia, emrat e tyre do të jenë të shkruar në krye të

listës në regjistrin e Tij. Nuk është larg ajo kohë kur ata që nuk kanë qenë të kujdesshëm, kur do ta shohin dënimin me sytë e tyre do të thonë: "Ah sikur ta kisha shpenzuar pasurinë time në rrugën e Allahut dhe ta kisha shpëtuar veten time nga ky dënim. Unë nuk e dua këtë pasuri për vetën time, por për shërbim të fesë. Allahu në Kur'an ka thënë se në momentin e vdekjes, kur e shohin fundin e tyre njerëzit do të pendohen, por atëherë do të jetë tepër vonë për ta". Pra, thotë Kalifi, ju duhet të mendoni dhe të kërkoni falje prej Allahut për mëkatet dhe gabimet tuaja dhe të ngreheni dhe t'i përgjigjeni thirrjes së Allahut, dhe pa humbur kohë të bëheni pjesë e këtij sistemi dhe ta shpëtoni veten dhe fëmijët tuaj dhe të bëheni pranues të bekimeve të Allahut të destinuara për pjesëtarët e këtij sistemi të bekuar. Allahu na mundësoftë të bëjmë kështu. Amin

Mesihu i Premtuar thotë se ju duhet të merrni pjesë nga shpirti i Shenjtë duke bërë një ndryshim në veten tuaj. Duke i lënë anash epshet dhe pasionet tuaja të ulëta duhet të kërkoni kënaqësinë e Allahut. Mos u jepni pas kënaqësive të kësaj bote, sepse ato largojnë nga Zoti. Dhembja me të cilën Allahu është i kënaqur është më e mirë se kënaqësia me të cilën Ai është i pakënaqur. Edhe disfata e cila e kënaqë Allahun është më e mirë se fitorja me të cilën Allahu është i pakënaqur. Po të dilni para Allahut me zemër të pastruar, Ai do t'u ndihmojë.

Note:

This is an Albanian translation of Hazoor's Speech of Jalsa Salana UK, held on: **01.08.2004**

The topic of this Khutba is **Endevours, prayers, associating with the righteous, sistem of Vassiyat, etc.**

This translation has been prepared by the members of **Kosovo Jam'a**